

תת"ע 3901/03/20 - דבאח חמודי נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 3901-03-20 מדינת ישראל נ' דבאח חמודי
תיק חיצוני: 10251573787

מספר בקשה: 2

בפני
מבקש
נגד
משיבה

דבאח חמודי ע"י ב"כ עו"ד לינה ביאדי

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 2.6.21.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)); ומן הטעם שהוגשה באיחור. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 17.6.21; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה מ-2.5 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - איחור שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון, הכוללת את שמו של המבקש, ת.ז., כתובתו, ותאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו, נמסרה ביום 8.12.20, וחתימת המקבל מופיעה על אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה לזימון המבקש לדיון בו נשפט בהיעדרו,

עמוד 1

וזאת נוכח אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט; ואין בטענת ב"כ המבקש בעלמא, כי לא הומצאה הזמנה, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראייה כלשהי, אף לא בתצהיר מטעם המבקש עצמו; והמבקש לא הציג ראיה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה.

גם הטענות בדבר אי ההתייבבות לדיון בשל מחדל של עורך דין נטענו בעלמא וללא כל תימוכין (ראו רע"פ 7789/14 מוחמד זחאיכה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.12.2014); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 59362-09-20 טאטור נ' מדינת ישראל, 18.10.20). כך למשל לא צורף יפוי כח לעורך הדין, ולא צורף תצהיר תגובת עורך הדין כנדרש, ואף לא פניות המבקש לעורך הדין.

יתרה מכך, נפסק, כי שכירת שירותיו של עו"ד אינה גורעת מאחריותו של נאשם לגורל ההליך ולתוצאותיו, ואין בטיעון זה כדי להצדיק את אי ההתייבבות (ראו עפ"ת (מחוזי חי') 13586-07-11 מחמוד מרדאוי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.09.2011); וגם אם המחדל של אי ההתייבבות לדיון נעוץ בעורך דין, יש לראות את מחדל עורך הדין כמחדלו של המבקש עצמו, אשר אף הוא לא דאג להתייבב לדיון.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שכן הנאשם כלל לא ביקש לחלוק על עובדות כתב האישום המיוחסות לו, ולא העלה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט. הנאשם הסתפק בטענה כוללנית לפיה לא זכה ליומו בבית המשפט, אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל על נאשם המבקש את ביטולו של פסק הדין.

גם העונש שהושת על המבקש (פסילה על תנאי וקנס כספי) הינו סביר, בהתחשב בחריגה מהמהירות המותרת; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיקוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"ב, 29 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.

